

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.471 van 29 juni 1999
in de zaak A. 82.379/VII-17.753.**

In zake : Elly CLAESSEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. SOL,
kantoor houdende te TURNHOUT,
Begijnenstraat 53

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. BALLON,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Britselei 39.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Elly CLAESSEN
op 5 februari 1999 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de
Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van
11 december 1998 waarbij het beroep, aangetekend tegen
de beslissing van 30 april 1998 van de bestendige
deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende
weigering van de vergunning aan verzoekster om een
kalverbedrijf gelegen te 2470 Retie, Hoekstraat 25A,
verder te exploiteren en te veranderen, ongegrond wordt
verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 24 maart 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
22 april 1999, op welke datum de zaak voor onbepaalde
tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 22 juni 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. SOL
die, verschijnt voor de verzoekende partij en Advocaat
M. BALLON, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak in
de huidige stand van de procedure zich als volgt
aandienen :

1.1. Op 9 oktober 1968 verleent het college van
burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Turnhout
aan de heer Marcel CLAESSEN, vader van de huidige
verzoekster, een exploitatievergunning "tot het uitbaten
van een kalverenstal, gelegen Hoekstraat, sectie H, nr.
219 e en d en 224.

De vergunning wordt verleend voor een termijn van 30 jaar. In de basisvergunning wordt het aantal dieren niet gepreciseerd.

De verzoekende partij stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat in 1988 1.100 kalveren werden geëxploiteerd.

De verzoekende partij legt ook een kopie neer van de bouwvergunning die aan Marcel CLAESSEN op 20 augustus 1968 werd verleend en die onder meer betrekking heeft op het perceel nr. 224.

1.2. Op 20 augustus 1973 wordt aan Marcel CLAESSEN een bouwvergunning afgeleverd voor "het bouwen van een kalverstal" op een perceel gelegen "Hoekstraat, sectie H. nrs. 219m - 224h en 218c".

1.3. Op 15 december 1988 wordt voor notaris COPPENS een authentieke akte verleden waarbij Marcel CLAESSEN aan verzoekster en haar echtgenoot volgend onroerend goed verkoopt :

"Een blok landbouwgrond met chalet en mestkalverstallen, ten kadaster bekend ter plaatse 'Hoekstraat 25' en 'De Boere Akkers', wijk H delen van nummers 224/A, 224/D, 224/E, en ter plaatse 'Arendonckschenhoek', wijk C deel van nummer 170/A, in totaal groot volgens meting : één hectare negenenvijftig are zevenennegentig centiare".

Verzoekster stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat deze verkoop geschiedde in het kader van een verdeling van het bedrijf van Marcel CLAESSEN, waarbij verzoekster één helft kreeg en haar zuster, Hilda CLAESSEN, de andere helft, die achteraf werd doorverkocht aan Bart NIJS.

Voor een goed begrip van de zaak weze aangestipt dat Bart NIJS door een ministerieel besluit van 18 november 1998 een milieuvergunning verkreeg voor de verdere exploitatie van 552 mestkalveren. Die

vergunning heeft betrekking op het kadastraal perceel nr. 224 h.

Verzoekster stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij dat de helft van het bedrijf dat zij van haar vader overkocht ongeveer 550 kalveren telde; bij telling in het kader van de landbouw- en tuinbouwtelling werden 552 kalveren geteld.

Uit aangiftes bij de mestbank blijkt dat sedert 1992 het aantal standplaatsen 552 bedroeg.

1.4. Op 7 juli 1992 wordt aan verzoekster een bouwvergunning afgeleverd voor het bouwen van een mestopslagplaats op het perceel nr. 224 f-g.

1.5. Op 3 maart 1998 wordt aan verzoekster een vergunning verleend voor de aanleg van een grondwaterwinning op het kadastraal perceel nr. 224 f-g.

1.6. Op 20 november dient verzoekster een milieuvergunningsaanvraag in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen. Die aanvraag, die aanleiding zal geven tot de thans bestreden beslissing, strekt tot het verkrijgen van een vergunning "om een kalverbedrijf voor het houden van 552 mestkalveren (9.4.2.C.2), gelegen te 2470 Retie, hoekstraat 25A, kadastergegevens (afdeling-sectie-perceelnummer) 2-H-224f, 2-H-224g, verder in het bedrijf te houden en te veranderen door uitbreiding met :

- een ondergrondse, dubbelwandige stookolietank van 5.400 l (17.3.6.1.b);
- 2.000 m³ mestopslag (484 m³ reeds vergund) tot een totaal van 2.484 m³ (28.2.C.1.);
- elektromotoren van 6,5 kW (12.4.1.)"

1.7. Op 30 april 1998 weigert de bestendige deputatie van de bestendige deputatie de gevraagde vergunning omdat verzoekster geen rechten zou hebben op

de basisvergunning, en het gevraagde derhalve "zonder voorwerp" is.

1.8. Met een schrijven van 9 juli 1998 gaat verzoekster in beroep tegen deze beslissing. Zij wijst er onder meer op dat het bedrijf van haar vader sedert 1968 gegroeid was tot ongeveer 1.100 kalveren en dat het in 1988 verdeeld werd onder zijn beide dochters. Verzoekster en haar zus verkregen elk de helft van de terreinen alsmede de helft der kalveren, en zo kwam verzoekster in het bezit van ongeveer 550 kalveren.

1.9. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht:

(a) Op 19 augustus 1998 adviseert de administratie gezondheidszorg ongunstig "gezien binnen de grens van 150 meter, waarbij de geurhinder het aanvaardbaarheidsniveau kan overschrijden, 16 woningen zijn gelegen".

(b) Op 9 september 1998 brengt AROHM, afdeling stedenbouwkundige vergunningen, een principieel gunstig advies uit.

(c) Op 14 september 1998 adviseert de Vlaamse Landmaatschappij ongunstig. In het advies staat onder meer te lezen :

"Het dossier van NIJS Bart (GMVC 16259/1001) dient feitelijk gekoppeld te worden aan deze aanvraag.

Beide exploitanten vertrekken van dezelfde basisvergunning van CLAESSEN Marcel.

Deze vergunning werden volgens de exploitanten gesplitst en overgenomen, enerzijds door CLAESSEN Elly en anderzijds door CLAESSEN Hilde. De inrichting van CLAESSEN Hilde werd dan overgenomen door NIJS Bart. Na 1968 werden er geen dieren meer vergund. De bouwvergunning van 1968 heeft betrekking op een stal van 40 m op 15,23 m op het huidige perceel 224 h die het voorwerp is van de aanvraag van NIJS Bart. In 1973 werd er een bouwvergunning verleend voor een mestkalverenstal met een oppervlakte van 45.2 m op 36.85 m op het aanpalende perceel 224 f, zodat de

milieuvergunning van 1968, die werd afgeleverd voor het bouwen van een stal in elk geval geen betrekking kan hebben op de stal op het perceel 224f die het voorwerp is van deze aanvraag, waarvan de exploitant veronderstelt dat ze regelmatig vergund is.

De milieuvergunningsaanvraag die het voorwerp is van dit advies heeft dus betrekking op de stal die werd bijgebouwd op basis van de bouwvergunning in 1973. Volgens de Vlaamse Landmaatschappij is er voor deze stal geen milieuvergunning".

(d) Op 17 september 1998 adviseert de afdeling milieuvergunningen van AMINAL ongunstig. In het advies wordt onder meer overwogen wat volgt :

"Overwegende dat de weigering gebaseerd is op het feit dat de exploitant geen rechten heeft op de basisvergunning;

Overwegende dat de basisvergunning, afgeleverd op 9 oktober 1968, betrekking heeft op stallen gelegen op het perceel 224h; dat de bouwvergunningen met betrekking tot de huidige vestiging afgeleverd werden op resp. 28 augustus 1973 voor een kalverstal en 7 juli 1992 voor een mestopslagplaats; dat deze vergunningen betrekkingen hebben op de percelen 224f en 224g; dat er op 19 augustus 1993 acte werd genomen door de Bestendige Deputatie van een opslag van 484 m³ dierlijke mest en van elektromotoren van samen 6,5 kW, doch dat er geen acte werd genomen van stallen voor 500 grote zoogdieren; dat voor de vestiging op de bedoelde percelen er geen geldige vergunning is; dat de aanvraag dus dient beschouwd te worden als een aanvraag voor een nieuwe inrichting;"

Bij de evaluatie van de aanspraken van de beroepsindiener staat te lezen :

"Voor deze inrichting zijn er geen geldende vergunningen zodat de aanvraag dient beschouwd te worden als de aanvraag voor de exploitatie van een nieuwe inrichting en, gezien dit gegeven, voldoet de aanvraag niet aan de bepalingen van het Vergunningenbesluit".

(e) Op 2 oktober 1998 adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie eveneens ongunstig. In dit advies staat te lezen :

"Overwegende dat de weigering gebaseerd is op het feit dat de exploitant geen rechten heeft op de basisvergunning;

Overwegende dat het kalverbedrijf van CLAESSEN Elly (perceel nr. 224f) paalt aan het kalverbedrijf van Bart NIJS (perceel nr. 224h); dat beide bedrijven zijn gegroeid uit het ouderlijk bedrijf van CLAESSEN Marcel; dat voor het bedrijf van Bart NIJS eveneens een vergunning voor de verdere exploitatie van 552 mestkalveren is gevraagd; dat deze aanvraag in eerste aanleg deels werd geweigerd; dat tegen deze weigering beroep werd ingesteld; dat de aanvraag bij ministerieel besluit nr. AMV/16259/1001 van 18 november 1998 volledig werd ingewilligd; dat in dit ministerieel besluit expliciet is gesteld dat kan aangenomen worden (bij gebrek aan plannen horende bij deze vergunning) dat de uitbatingsvergunning van 9 oktober 1968 betrekking had op de 3 stallen op het huidige perceel nr. 224h;

Overwegende dat de basisvergunning, afgeleverd op 9 oktober 1968, betrekking heeft op stallen gelegen op het perceel met huidig nr. 224h; dat de bouwvergunningen met betrekking tot de huidige vestiging van CLAESSEN Elly afgeleverd werden op resp. 28 augustus 1973 voor een kalverstal en 7 juli 1992 voor een mestopslagplaats; dat deze vergunningen betrekking hebben op de percelen 224f en 224g; dat dus onmogelijk kan gesteld worden dat de kalverstal van CLAESSEN Elly, gebouwd na 28 augustus 1973, begrepen was in de uitbatingsvergunning van 9 oktober 1968; dat immers in het ARAB ook gold dat de inrichting binnen de 2 jaar in gebruik moest genomen worden; dat er bovendien geen aanwijsbare reden is om te veronderstellen dat bij de aanvraag voor de uitbatingsvergunning van 9 oktober 1968 deze kalverstal reeds was opgenomen;

Overwegende dat er op 19 augustus 1993 acte werd genomen door de Bestendige Deputatie van een opslag van 484 m³ dierlijke mest en van elektromotoren van samen 6,5 kW, doch dat er geen acte werd genomen van stallen voor 500 grote zoogdieren; dat voor de vestiging op de bedoelde percelen 224 f en g er geen geldige vergunning is; dat de aanvraag dus dient beschouwd te worden als een aanvraag voor een nieuwe inrichting".

1.10. Op 11 december 1998 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

Het beroep wordt ongegrond verklaard en de vergunning wordt geweigerd omdat "de exploitant geen rechten heeft op de basisvergunning";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoekster als eerste middel, door haar tweede middel genoemd, aanvoert wat volgt :

"tweede middel : de weigering wordt gebaseerd op het feit dat verzoekster geen rechten zou kunnen laten gelden op de basisvergunning.

Dat de bestreden beslissing zich aansluit bij de redenering dat verzoekster geen rechten zou kunnen laten gelden op de basisvergunning van wijlen haar vader Marcel CLAESSEN.

Dat deze redenering juridisch niet correct is.

Dat de vergunning op 9/10/68 werd afgeleverd onder de volgende omschrijving :

'eenparig wordt goedkeuring verleend aan de vraag van de heer CLAESSEN Marcel tot het uitbaten van een kalverenstal, gelegen Hoekstraat, sectie H 219 e en d en 224

Dat de kalverstallen door vader CLAESSEN stelselmatig werden uitgebreid op basis van regelmatig verkregen bouwvergunningen waarbij de bevoegde overheid uiteraard bij het optrekken van de nieuwe gebouwen steeds melding kreeg van de uitbreiding en het doel ervan.

Dat verzoekster de huidig nog bestaande toestand overkocht van haar vader.

Dat verzoekster ten bewijze van het gegeven dat de Gemeente steeds op de hoogte is gebleven van de uitbreiding der kalverstallen, én ermede heeft ingestemd, een verklaring voorlegt van de voormalige bevoegde Schepen van de gemeente Oud Turnhout luidende als volgt :

'Ondergetekende JONCKERS Hugo, voormalig schepen van de gemeente Oud Turnhout verklaart bij deze dat de stallingen voorheen eigendom van de Heer Marcel CLAESSEN, Hoekstraat 7 te 2360 OUD TURNHOUT, gelegen op zelfde adres sectie H nr. 219 E en D en 224 steeds als vergund worden

beschouwd, ook de stallingen die nadien zijn bijgebouwd en dewelke thans eigendom zijn van mevr. Elly CLAESSEN.

De vergunde toestand is gebaseerd op het eenparig besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Oud Turnhout dd. 9/10/68 dewelke akkoord is gegaan met de uitbreiding van de kalverstallen en de erin geplaatste dieren...'

Dat tevens dient vastgesteld dat de basisvergunning dd. 1968 is verleend eveneens voor perceel, kadastraal gekend sectie H nr. 224, zijnde het perceel dat door verzoekster werd aangekocht en waarop haar stallingen zich bevinden.

Dat bij de verkoop van de onroerende goederen door de vader van verzoekster aan haarzelf anno 1988 de notaris uitdrukkelijk melding maakt van het feit dat 'het plan van verdeling en de aard der akte ter inzage werd voorgelegd aan het College van Burgemeester en Schepenen en aan de gemachtigde Ambtenaar, waarop nooit enige reactie kwam'.

Dat de overheid zich derhalve niet kan beroepen op onwetendheid, doch integendeel vaststaat dat zij zich steeds akkoord heeft verklaard met de bestaande toestand.

Dat verzoekster derhalve wel degelijk haar rechten op de basisakte kan laten gelden teneinde een nieuwe vergunning te bekomen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt wat volgt :

"Ten onrechte houdt verzoekster voor dat de basisvergunning die werd verleend op 9.10.1986 (lees: 1968) aan haar vader de Heer CLAESSEN Marcel betrekking heeft op de percelen die werden overgekocht door verzoekster en zich bevinden op het perceel, kadastraal gekend sectie H nr. 224, zijnde het perceel waarop de stallingen zich bevinden.

Tevens meent verzoekster dat de overheid zich steeds akkoord heeft verklaard met de bestaande toestand.

In casu heeft de basisvergunning die destijds was afgeleverd aan de Heer Marcel CLAESSEN betrekking op de stallen gelegen op het perceel nr. 224h.

De bestaande milieuvergunning werd in 1968 afgeleverd en bijgevolg kunnen alleen de stallen die in 1968 stonden of aangevraagd werden als bestaand beschouwd worden.

De bouwvergunning m.b.t. de huidige vestiging van verzoekster werd afgeleverd op 28.08.1973 voor een kalverstal en op 7.07.1992 voor een mestopslagplaats.

Deze vergunningen hebben echter betrekking op percelen 224f en 224g. De kalverstal die door

verzoekster werd gebouwd na 28.08.1973 kan dan ook niet begrepen zijn in de uitbatingsvergunning van 9.10.1968.

Uitgaande van het plan horende bij de bouwvergunning van 1973 blijkt dat deze milieuvergunningsaanvraag betrekking heeft op de stal die toen bijgebouwd werd.

In het ARAB gold namelijk dat de inrichting binnen de 2 jaar in gebruik moest genomen worden.

Er is dan ook geen aanwijsbare reden om te veronderstellen dat bij de aanvraag voor de uitbatingsvergunning van 9.10.1968 deze kalverstal reeds was opgenomen.

Aangezien er derhalve geen geldige milieuvergunning is, is deze inrichting als een nieuw bedrijf te beschouwen.

In het besluit van de Bestendige Deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19.08.1993 werd trouwens enkel melding gemaakt voor elektromotoren van 6,5 kW en een opslag van 484 m³ dierlijk mest. Er werd geen akte genomen van de stallen voor 550 grote zoogdieren, en tanks voor 5.400 liter stookolie.

De Vlaamse Minister van Tewerkstelling en Leefmilieu heeft dan ook terecht geoordeeld dat de aanvraag dient beschouwd te worden als een aanvraag voor een nieuwe inrichting, m.n. een aanvraag voor het houden van 552 mestkalveren overeenkomstig een mestproductie van 2.870 kg p205.

Er werd dan ook onderzocht of de inrichting voldeed aan de bepalingen van het Vergunningsbesluit, en meer bepaald aan de voorwaarden van art. 4, par.2 van het Vergunningsbesluit waarin wordt bepaald aan welke criteria een aanvraag tot verandering met stijging van de vergunde mestproductie moet voldoen.

De bepalingen van art. 4 par. 2 van het Vergunningsbesluit zijn echter enkel van toepassing op inrichtingen behorende tot gezinsveeteelt-bedrijven.

Op basis van de mestbankaangifte 1997 is de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling tot de vaststelling gekomen dat de inrichting van verzoekster niet voldeed aan dit criterium, en dat derhalve niet was voldaan aan de vereisten van art. 34, par. 3, 3° van het Meststoffendecreet.

Zelfs indien de inrichting van verzoekster toch zou genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf -quod non- is er niet voldaan aan art. 4, par. 2, 3° van het Vergunningsbesluit daar de aanvraag een uitbreiding van de mestproductie tot gevolg heeft, waardoor de gemeentelijke reserve verder onder nul zou dalen.

Het tweede middel faalt dan ook naar recht";

2.3.1. Overwegende dat voor het onderzoek naar de ernst van het middel de auditeur in toepassing van artikel 12, eerste lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State de partijen had verzocht om bijkomende stukken en inlichtingen te bezorgen; dat de verzoekende partij daaraan naar haar zeggen in de mate van het mogelijke gevolg heeft gegeven; dat vanwege de verwerende partij geen bijkomende gegevens werden ontvangen; dat dienvolgens de ernst van het middel zal worden onderzocht op basis van de in de huidige stand van het geding voorhanden zijnde stukken en verstrekte inlichtingen;

2.3.2. Overwegende dat de vergunningsaanvraag van verzoekster sloeg op de percelen nrs. 224 f en 224 g, van afdeling 2, sectie H, van Retie; dat impliciet in de bestreden beslissing dus wordt gesteld dat de basisvergunning niet sloeg op de percelen nrs. 224 f en 224 g; dat de basisvergunning in kwestie de vergunning is die op 9 oktober 1968 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oud-Turnhout aan de vader van verzoekster werd verleend en die betrekking had op de percelen nrs. 219 e en d en 224; dat evenwel wat het perceel nr. 224 betreft, in de basisvergunning geen verdere specificatie werd gegeven; dat voor het perceel nr. 224 (oorspronkelijke nummering) waarop vijf stallen staan gebouwd, de verwerende partij er blijkbaar van uitgaat dat de basisvergunning wel -en enkel- sloeg op het perceel nr. 224h, vermits Bart NIJS, die de helft van het oorspronkelijk bedrijf van de zuster van verzoekster heeft verworven bij ministerieel besluit van 18 november 1998 de milieuvergunning kreeg voor de verdere exploitatie van 552 mestkalveren en die vergunning betrekking heeft op het perceel 224 h; dat in de huidige stand van de procedure lijkt te mogen worden aangenomen dat de vijf stallen die kunnen worden ontwaard op de kadasterplannen gebouwd zijn met de

bouwvergunning die op 20 augustus 1968 aan de vader van verzoekster werd verleend en die onder meer betrekking had op het perceel nr. 224; dat uit de door verzoekster bezorgde bijkomende stukken, onder meer uit de kadastrale leggers en uit inlichtingen van het kadaster, blijkt dat de nummering van het perceel nr. 224 in de loop der jaren diverse keren werd gewijzigd, gesplitst en samengevoegd; dat alzo het perceel nr. 224 het perceel nr. 224 a werd; dat het perceel nr. 224 a werd gesplitst in de percelen nrs. 224 b, 224 c en 224 d; dat de vijf stallen werden gebouwd op het perceel nr. 224 c; dat in 1978 de percelen nrs. 224 b en 224 c werden samengevoegd tot het perceel nr. 224 e; dat in 1988 het perceel nr. 224 e werd gesplitst in de percelen 224 f en 224 h; dat drie stallen staan gebouwd op het perceel nr. 224 h dat naderhand aan Bart NIJS is gaan toebehoren en dat twee stallen staan gebouwd op het perceel nr. 224 f, dat toebehoort aan verzoekster; dat prima facie op grond van de voorliggende stukken en gegevens in de huidige stand van de procedure lijkt te mogen worden aangenomen dat de twee stallen die op het perceel nr. 224 f staan gebouwd, werden opgetrokken ter uitvoering van de bouwvergunning verleend bij besluit van 20 augustus 1968 zodat verzoekster wel rechten lijkt te hebben op een deel van de basisvergunning en de bestreden beslissing op dat cruciale punt op een verkeerde grondslag lijkt te berusten; dat dit voorlopig besluit ook steun lijkt te vorderen in het feit dat in 1988 op het eerste gezicht 1.100 kalveren werden geëxploiteerd, die logischerwijze moeten zijn vergund geweest door de basisvergunning van 9 oktober 1968 en dat Bart NIJS een hernieuwingsvergunning verkreeg voor 552 kalveren, dit is ongeveer de helft van het totaal aantal vergunde kalveren; dat in de huidige stand van de procedure het eerste middel ernstig is;

3. Overwegende wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekster met reden

aanvoert dat de gedwongen stopzetting van haar activiteiten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel meebrengt; dat aangezien in de huidige stand van de procedure er kan worden van uitgegaan dat verzoekster wel rechten kan laten gelden op de basisvergunning, de verwerende partij vooralsnog niet kan worden gevolgd in haar betoog dat verzoekster "reeds diverse jaren in onwettigheid haar uitbating verricht" en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aldus aan verzoeksters toedoen zelf te wijten zou zijn;

4. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 11 december 1998 waarbij het beroep, aangetekend tegen de beslissing van 30 april 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende weigering van de vergunning aan Elly CLAESSEN om een kalverbedrijf gelegen te 2470 Retie, Hoekstraat 25A, verder te exploiteren en te veranderen, ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 1900 negenennegentig, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.